

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 209

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 14 martie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
19.	— Lege privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ.....	2
193.	— Decret pentru promulgarea Legii privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ.....	3
★		
194.	— Decret pentru numirea Guvernului României	3–4
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
2.	— Hotărâre privind completarea Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 723 din 5 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală	5–7

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor,
în situația închiderii temporare a unităților de învățământ**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Se acordă zile libere unuia dintre părinți pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ unde aceștia sunt înscriși, ca urmare a condițiilor meteorologice nefavorabile sau a altor situații extreme decretate astfel de către autoritățile competente cu atribuții în domeniu.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică părinților care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au copii cu vârsta de până la 12 ani, înscriși în cadrul unei unități de învățământ sau au copii cu dizabilități cu vârstă de până la 18 ani, înscriși în cadrul unei unități de învățământ;

b) locul de muncă ocupat nu permite munca la domiciliu sau telemunca.

(3) Este asimilată părintelui, în sensul prevederilor alin. (1) și (2), persoana singură din familia monoparentală, astfel cum este definită de Legea nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv reprezentantul legal al copilului, precum și persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de copil.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (2) au dreptul la zile libere plătite, pe toată perioada în care autoritățile competente decid închiderea respectivelor unități de învățământ.

Art. 2. — (1) Zilele libere se acordă la cererea unuia dintre părinți, depusă la angajatorul persoanei care va supraveghea copilul în perioada prevăzută la art. 1 alin. (4).

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi însoțită de o declarație pe propria răspundere a celuilalt părinte, din care să rezulte că acesta nu a solicitat la locul său de muncă zile libere ce i s-ar cuveni potrivit prezentei legi.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică persoanei singure din familia monoparentală.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică angajaților din unitățile sistemului energetic național, din unitățile operative de la sectoarele nucleare, din unitățile cu foc continuu, din unitățile sanitare și de asistență socială, de telecomunicații, ale radioului și televiziunii publice, din transporturile pe căile ferate, din unitățile care asigură transportul în comun și salubritatea localităților, precum și aprovizionarea populației cu gaze, energie electrică, căldură și apă, doar cu acordul angajatorului.

Art. 3. — (1) Indemnizația pentru fiecare zi liberă se plătește din capitolul aferent cheltuielilor de personal din bugetul de venituri și cheltuieli al angajatorului și este în cuantum de 75% din salariul corespunzător unei zile lucrătoare, dar nu mai mult de corespondentul pe zi a 75% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(2) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, sumele pentru plata indemnizației prevăzute la alin. (1) se decontează din acest fond numai pe perioada prevăzută la art. 1 alin. (4).

(3) Până la închiderea anului fiscal, sumele decontate potrivit alin. (2) vor fi înapoiate Fondului de garantare din bugetul de stat, potrivit unei proceduri stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 4. — Numărul de zile libere acordat potrivit prezentei legi se stabilește de către Guvern, prin hotărâre, pentru fiecare situație dintre cele prevăzute la art. 1 alin. (1).

Art. 5. — Prevederile prezentei legi se aplică tuturor angajaților din mediul public și privat.

Art. 6. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi va fi aprobată hotărârea Guvernului prevăzută la art. 3 alin. (3).

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TITUS CORLĂȚEAN

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii privind acordarea unor zile libere
părinților pentru supravegherea copiilor,
în situația închiderii temporare a unităților de învățământ**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 martie 2020.
Nr. 193.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea Guvernului României**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

având în vedere Hotărârea Parlamentului României nr. 1/2020 pentru acordarea încrederii Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește Guvernul României, în următoarea componență:

1. Ludovic Orban — prim-ministru;
2. Raluca Turcan — viceprim-ministru;
3. Vasile-Florin Cîțu — ministrul finanțelor publice;
4. Marcel Ion Vela — ministrul afacerilor interne;
5. Bogdan Lucian Aurescu — ministrul afacerilor externe;
6. Marian Cătălin Predoiu — ministrul justiției;
7. Nicolae-Ionel Ciucă — ministrul apărării naționale;
8. Virgil-Daniel Popescu — ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri;

9. Lucian Nicolae Bode — ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor;
10. Nechita-Adrian Oros — ministrul agriculturii și dezvoltării rurale;
11. Costel Alexe — ministrul mediului, apelor și pădurilor;
12. Ion Ștefan — ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației;
13. Ioan Marcel Boloș — ministrul fondurilor europene;
14. Victor Sebastian Costache — ministrul sănătății;
15. Cristina Monica Anisie — ministrul educației și cercetării;
16. Bogdan Gheorghiu — ministrul culturii;
17. Marian Ionuț Stroe — ministrul tineretului și sportului;
18. Victoria Violeta Alexandru — ministrul muncii și protecției sociale.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 martie 2020.

Nr. 194.

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind completarea Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 4/1992, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 5 februarie 2018, se completează după cum urmează:

— **După articolul 51 se introduce un nou articol, articolul 51¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 51¹. — (1) În situații excepționale, constatate de către autoritățile abilitate, precum epidemiile, pandemiile, fenomenele naturale extreme, cutremure, actele de terorism și alte situații care fac imposibilă prezența parlamentarilor la sediul Parlamentului, ședințele birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, ale birourilor permanente reunite, ale Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, ședințele comisiilor de specialitate ale Camerei Deputaților și Senatului, precum și ședințele plenului Camerei Deputaților și ale plenului Senatului

sau ale plenului Camerelor reunite se vor desfășura prin mijloace electronice printr-o procedură care va fi stabilită prin hotărâre a Birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului. Rezultatele votului vor fi consemnate de către secretarii generali ai fiecărei Camere în parte și transmise de îndată parlamentarilor care au participat la vot și mass-mediei.

(2) Decizia declarării unei asemenea situații excepționale îi revine Biroului permanent al fiecăreia dintre Camere, după consultarea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare.”

Art. II. — Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 4/1992, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 5 februarie 2018, cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din data de 14 martie 2020.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TITUS CORLĂȚEAN

București, 14 martie 2020.

Nr. 2.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 723

din 5 noiembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius-Viorel Sărbănuț în Dosarul nr. 18.290/303/2017 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 302D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că, prin Decizia nr. 368 din 30 mai 2017, Curtea a constatat că sintagma „și împotriva aceluiași subiect pasiv” din cuprinsul dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională. Mai arată însă că nu poate obține revizuirea hotărârii definitive prin care a fost condamnat — cu aplicarea, printre altele, și a prevederilor art. 35 alin. (1) din Codul penal —, întrucât, deși hotărârea s-a întemeiat pe un text de lege care, după ce aceasta a devenit definitivă, a fost declarat neconstituțional ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate, respectiva excepție nu a fost ridicată în propria cauză, adică „în acea cauză”. Or, această din urmă sintagmă, criticată de autorul excepției, a fost introdusă în art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 ca urmare a unei decizii a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, prin care Curtea a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. Consideră, astfel, că sintagma „în acea cauză” generează discriminare între două categorii de persoane aflate în aceeași situație — persoane condamnate definitiv pentru săvârșirea aceluiași tip de infracțiuni — după cum au ridicat sau nu în propria cauză o excepție de neconstituționalitate care a fost admisă, conducând la constatarea neconstituționalității unei prevederi legale pe care s-a întemeiat hotărârea definitivă de condamnare.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură

penală. Astfel, arată că Decizia nr. 126 din 3 martie 2016 privește orice decizie de admitere a unei excepții de neconstituționalitate, cu excepția celor care au ca efect dezincriminarea faptei sau micșorarea limitei maxime a pedepsei. Așadar, pentru a invoca efectele Deciziei nr. 368 din 30 mai 2017, autorul prezentei excepții de neconstituționalitate nu are nevoie să se prevaleze de dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, ci are la dispoziție un alt mecanism procedural care să îi permită reexaminarea cuantumului pedepsei care îl nemulțumește, ca urmare a micșorării limitei maxime a pedepsei prevăzute de lege. În acest scop este aplicabilă Decizia nr. 651 din 25 octombrie 2018, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală, care nu prevede și decizia Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare ca un caz de înlăturare sau modificare a pedepsei/măsurii educative, este neconstituțională, respectiv că soluția legislativă cuprinsă în art. 4 din Codul penal, care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința penală nr. 22 din 17 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 18.290/303/2017, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Marius-Viorel Sărbănuț cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală încalcă principiile constituționale privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, precum și egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări. În acest sens arată că în mod eronat și cu încălcarea prevederilor Legii fundamentale, Curtea Constituțională a constatat, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. Ulterior acestei decizii, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală au primit o nouă redactare, care prevede că este deschisă calea de atac a revizuirii numai ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate ridicate „în acea cauză”. Consideră că limitarea, în acest mod, a cazului de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate creează discriminare între persoanele condamnate definitiv pentru săvârșirea aceluiași tip de infracțiuni.

7. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 3 martie 2016.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt constituționale, pentru argumentele dezvoltate de Curte în considerentele Deciziei nr. 126 din 3 martie 2016.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. II pct. 113 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(1) *Revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală, poate fi cerută când: [...] f) hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală care, după ce hotărârea a devenit definitivă, a fost declarată neconstituțională ca urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate ridicate în acea cauză, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate.*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, precum și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 410 din 20 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 8 noiembrie 2019, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

15. În acest sens, prin decizia citată anterior, paragrafele 28—35, Curtea a reținut că activitatea desfășurată în ciclul ordinar al procesului penal — dacă a fost legală și temeinică — trebuie să se finalizeze cu pronunțarea unei hotărâri definitive, având autoritate de lucru judecat, în care faptele reținute exprimă adevărul, iar legea penală și cea civilă au fost aplicate corect. Practica a învederat însă și cazuri de hotărâri definitive care au soluționat cauzele penale cu grave erori de fapt și de drept.

Legiuitorul a avut în vedere o asemenea ipoteză, rațiune pentru care a instituit căile de atac extraordinare ca mijloace procesual penale de desființare a hotărârilor cu autoritate de lucru judecat care nu corespund legii și adevărului. Având în vedere faptul că instituirea unor astfel de mijloace procesuale aduce atingere autorității de lucru judecat — așadar, stabilității hotărârilor judecătorești definitive, care este menită a da încredere în activitatea justiției —, cazurile și condițiile de exercitare a căilor extraordinare de atac trebuie să fie strict reglementate de legiuitor, în vederea restabilirii ordinii de drept. În egală măsură, opțiunea legiuitorului în reglementarea căilor extraordinare de atac trebuie să se realizeze în limite constituționale (Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016, paragraful 30).

16. Prin Decizia nr. 410 din 20 iunie 2019, mai sus menționată, Curtea a constatat că revizuirea este calea extraordinară de atac care permite instanței penale să revină asupra propriei hotărâri, revizuirea având caracterul unei căi de atac de fapt, prin care sunt constatate și înlăturate erorile de judecată intervenite în rezolvarea cauzelor penale. Cererea de revizuire se formulează împotriva unei hotărâri care a dobândit autoritate de lucru judecat, în temeiul unor fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei, fiind descoperite ulterior, care fac dovada că hotărârea definitivă se întemeiază pe o eroare judiciară (Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 5 mai 2017, paragraful 18).

17. În ceea ce privește obiectul căii de atac, Curtea a reținut că revizuirea poate fi exercitată — în cazurile limitativ prevăzute de dispozițiile art. 453 din Codul de procedură penală — numai împotriva hotărârilor judecătorești definitive pronunțate de instanțele penale, indiferent dacă acestea au rămas definitive la prima instanță (sentințe) sau la instanța de apel (decizii). Totodată, revizuirea privește numai hotărârile judecătorești definitive care conțin o rezolvare a fondului cauzei, deoarece prin revizuire se urmărește înlăturarea erorilor de fapt pe care le conțin hotărârile judecătorești, or, asemenea erori pot fi întâlnite numai în hotărârile care rezolvă fondul cauzei penale. Curtea a observat că sunt hotărâri prin care se rezolvă fondul cauzei acelea prin care instanța se pronunță asupra raportului juridic de drept penal substanțial și asupra raportului juridic procesual penal principal. Cu alte cuvinte, prin rezolvarea fondului cauzei, instanța penală rezolvă acțiunea penală și pronunță, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal (Decizia nr. 181 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 5 mai 2016, paragrafele 17 și 18).

18. În ceea ce privește efectele unei decizii a Curții Constituționale asupra unor cauze definitiv soluționate, legiuitorul a reglementat în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală un mecanism procedural prin intermediul căruia persoanele îndreptățite pot exercita o cale extraordinară de atac — și anume revizuirea — pentru remedierea situației lor în procesele penale în care a fost invocată o excepție de neconstituționalitate admisă de Curtea Constituțională după pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.

19. Cu privire la instituția revizuirii întemeiate pe acest motiv, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, citată anterior, Curtea a statuat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. În acest sens, prin decizia mai sus menționată, paragrafele 25 și 33, Curtea a reținut că, distinct de ipoteza cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate (cauze pendinte) — în care

decizia de admitere produce efecte *erga omnes*, întrucât ceea ce are relevanță în privința aplicării sale este faptul că raportul juridic guvernat de dispozițiile legii declarate neconstituționale nu este definitiv consolidat —, în privința cauzelor care nu se mai află pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a Curții, fiind vorba despre un raport juridic epuizat, decizia de admitere va produce efecte juridice doar în condiții strict limitative. Pornind de la premisa că incidența deciziei instanței de contencios constituțional într-o atare cauză ar echivala cu atribuirea de efecte *ex tunc* actului jurisdicțional al Curții — cu încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală — și ar nega, în mod nepermis, autoritatea de lucru judecat care este atașată hotărârilor judecătorești definitive, Curtea a reținut însă că declararea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, ci trebuie să profite autorilor acesteia, care au declanșat controlul de constituționalitate într-o cauză concretă. În aceste condiții, având în vedere importanța principiului autorității de lucru judecat, Curtea a constatat că, pentru a garanta atât stabilitatea raporturilor juridice, cât și o bună administrare a justiției, „o decizie de constatare a neconstituționalității unei prevederi legale trebuie să profite, în formularea căii de atac a revizuirii, numai acelei categorii de justițiabili care a invocat excepția de neconstituționalitate în cauze soluționate definitiv până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea, precum și autorilor aceleiași excepții, invocate anterior publicării deciziei Curții, în alte cauze, soluționate definitiv, acest lucru impunându-se din nevoia de ordine și stabilitate juridică”.

20. De asemenea, prin Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 din 29 noiembrie 2018, paragrafele 1014—1016, Curtea a statuat că raționamentul dezvoltat în Decizia nr. 126 din 3 martie 2016 rămâne pe deplin aplicabil în ipoteza exercitării căii extraordinare de atac a revizuirii atunci când aceasta privește orice decizie de admitere a unei excepții de neconstituționalitate referitoare la norme de procedură penală ori de drept material penal, dar care nu au ca efect

dezincriminarea faptei sau micșorarea limitei maxime a pedepsei. Însă atunci când printr-o decizie a Curții Constituționale se constată neconstituționalitatea totală sau parțială a unei norme de incriminare, decizia echivalează, în privința efectelor, cu o lege de dezincriminare.

21. Continuând această linie jurisprudențială, Curtea — prin Decizia nr. 651 din 25 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1083 din 20 decembrie 2018 — a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală, care nu prevede și decizia Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare ca un caz de înlăturare sau modificare a pedepsei/măsurii educative, este neconstituțională, respectiv că soluția legislativă cuprinsă în art. 4 din Codul penal, care nu asimilează efectele unei decizii a Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme de incriminare cu cele ale unei legi penale de dezincriminare, este neconstituțională.

22. Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea a reținut că există remedii procesuale efective prin care instanțele judecătorești să dea eficiență deciziilor Curții Constituționale care au ca efect dezincriminarea faptei. Prin prevederile art. II pct. 113 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, legiuitorul a pus de acord dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală cu Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 3 martie 2016. Prin urmare, Curtea a statuat că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, inclusiv sintagma „*în acea cauză*” din cuprinsul textului de lege criticat, nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție invocate.

23. În același sens este și Decizia nr. 683 din 6 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 18 aprilie 2019.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius-Viorel Sărbănuțiu în Dosarul nr. 18.290/303/2017 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

